

Наталія Шпоняк:

«Дуже тішуся, що обрала професію журналіста»

- На факультет журналістики вирішила вступати порівняно пізно, в 11 класі. Закінчивши Великолюбаську школу, подалася на творчий конкурс до Луцька. Було важко, адже ще не мала жодних напрацювань, на відміну від інших абітурієнтів, (а журналістські доробки тоді відігравали важливу роль при вступі). Сталося так, що на бюджет не змогла пройти, із п'яти державних місць у списку була шоста. Порадившись з батьками, все ж вирішила вступати до Східноєвропейського університету на платну форму. Дякую їм, що повірили у мене і те, що ця про-

Наталія Шпоняк народилася і виросла в селі Підлужне. У 2015 році закінчила Великолюбаську загальноосвітню школу і вступила на факультет журналістики Східноєвропейського університету імені Лесі Українки. Сьогодні наша талановита землячка закінчує магістратуру та водночас працює на 12 каналі Волинського телебачення. Цими днями наш кореспондент попросив Наталію розповісти про свій шлях до журналістської професії

фесія підходить не лише солоним, а і простим дівчатам і хлопцям із села. Перший курс був неймовірно цікавим. Місто Луцьк дуже красиве, і люди там хороші. Про роботу, звісно, ще не замислювалася тоді, адже навчальний процес мені дуже подобався і прекрасно розуміла, що я ще не готова працювати у сфері журналістики. Проте пробувала періодично писати до районної газети. Досі десь зберігаю свої перші тексти і фото. Перед початком другого курсу взяла участь у Третій літній школі практичної журналістики і зрозуміла, що це моє, а через пів року влаштувалася на першу роботу - Волинське телебачення. Там вела спортивну рубрику. Це був мій перший досвід, побачила закулісся телестудій, як відбувається робочий процес, як виглядає студія звукозапису, дізналася, як монтуються всі сюжети і передачі, навчилася розшифровувати тексти. Робота мені не заважала навчатися. Викладачі схвалюють бажання студентів працювати за фа-

хом. До речі, я відвідувала усі пари і вчасно складала заліки та іспити. Третій курс присвятила студентському життю, брала участь у багатьох конкурсах і намагалася успішно вчитися. Перед початком четвертого курсу влаштувалася на луцький 12 канал, де працюю і нині. Я пишу про міжнародні новини, про все, що відбувається у світі. Часто буваю на зустрічах чи концертах із українськими телезірками, які приїздять до Луцька. Так, провела тренінг з Олею Фреймут, під час якого мала нагоду поставити їй декілька запитань. Зазначу, що до нас на канал частенько приїжджають зіркові гості: Тарас Тополя - соліст гурту «Ангітіла», Олександр Педан - телеведучий, Асія Ахат - скрипалька та співачка, Поль Манодзіз - французько-український співак. Бували і такі політики, як Петро Порошенко - екс-президент України, Володимир Гройсман - екс-прем'єр-міністр та екс-голова Верховної Ради - Андрій Парубій. Словом, робота дуже цікава і піз-

навальна. Після отримання диплому бакалавра вирішила ще спробувати вступити на державну форму до магістратури. Склала ЗНО з англійської мови, вступний іспит, зарахували середній бал диплому. Разом вийшла достатня кількість балів для вступу на бюджет і через пів року отримала повну вищу освіту. Нині продовжую вести міжнародні новини на 12 каналі і паралельно проводжу для школярів екскурсію по нашому телебаченні (звісно, не під час карантину). Дуже тішуся, що обрала таку професію, адже це так корисно щодня дізнаватися щось нове і завжди бути в курсі всіх подій. Хочу порекомендувати нинішнім школярам, які планують вступати на журфак, готуватися заздалегідь. Потрібно багато читати і писати, мати великий словниковий запас і ще зі школи спробувати себе в ролі дискусувача, скажімо, районного часопису «Новини Костопільщини».

Олександр НИКОНЧУК

Дощ

Дощ надворі, хмари полонили,
Мряка за вікном дорогу застила.
Трави тихії за сонечком тужили,
Бо весна любов цвітіння їм дала...

Пролетіли зими, буйні вітри,
Відцвіли весняні проліски в лісах.
Пише дощ по шляху пісні-титри
Свіжістю умитою в полях.

Дощ іде, змиває втому долі,
Проблиск промінця
запалює життя.
Будить все, бо від дощу і сну
ще кволі,
Надиха енергію
майбутнього буття.

****

Палає золотом своїм багаття,
Ярило гріє в чистій вишині.
Щоб нас зігріти,
вистачить завзяття,
Щоб солод ніжності віддати
в тишині.

Всміхається йому жовто-гаряче
листя,
Трава вклоняється від
подиху вітрів.
Калина розплела своє намисто,
Мов безліч, тисячі тому віків.

І я блукаю в цім чарівнім світі,
Милуюся душею,
серденько бринить...
Переплітаються слова в
натхненні миті,
Нанизуючи пісню осені на
золотаву нить.

Віталій ШУМСЬКИЙ